

[Bollerup Madsen.]

Spil, saaledes at hvad der spilles op ved Væddeløbene, gaar igennem Totalisatoren under de lovlige Former.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker Udvalget for det udførte Arbejde, der har været ret omfattende. Man har underkastet Spørgsmaalet en indgaaende Behandling.

Den Opfordring, som er rettet til mig i Udvalgets Betænkning, og som er refereret af den ærede Ordfører, skal jeg gerne tage til Følge. Hvad angaar det Spørgsmaal, som er rejst til sidst af det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen, skal jeg sige, at naturligvis kan ingen have nogen Mening om, hvor meget Bookmakernes Virksomhed betyder, da der af naturlige Grunde ikke kan foreligge nogen Opgørelse herover. Jeg er klar over, at denne ulovlige Omsætning spiller en vis Rolle, selv om jeg tror, nogle gør sig overdrevne Forestillinger derom. Man har i øvrigt i mange Aar fra Skattevæsenets Side søgt at bekæmpe denne Virksomhed, og jeg skal undersøge, om det med den nu stedfindende Forhøjelse som Baggrund maatte være muligt at intensivere denne Bekæmpelse af Bookmaking.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 60 af 26. Februar 1940 om Fremskaffelse af indenlandske Brændselmaterialer med Tillægslove.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2635; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2424).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Poul Hansen (Slagelse): Det tør jo nok antydes, at Spørgsmaalet om Brændsel maa siges at være sørgelig aktuelt i denne Tid, hvor Tusinder af Mennesker hver Dag maa fryse mere eller mindre og andre Tusinder med bange Anelser ser den nærmeste Tid i Møde. Overalt, hvor Folk mødes, er Dagens Samtaleemne uvægerlig Brændselsspørgsmaalet, og det er forstaaeligt, thi dette at fryse er noget af det værste,

der kan ramme et Menneske. Naar dette Lovforslag om Forlængelse af Lov Nr. 60 af 26. Februar 1940 med Tillægslove om Fremskaffelse af indenlandske Brændselmaterialer er til Behandling, er Baggrunden for Lovforslaget saavel med de nuværende Forhold som med de fremtidige Udsigter for udenlandsk Brændsel for Øje jo saaledes, at Rigsdagen efter min Opfattelse maa have Pligt til med alle Midler at gøre sit til, at den nuværende Misère ikke gentager sig. Fra mit Partis Side tilsiger vi derfor vor Støtte til Gennemførelsen af denne Forlængelse, og vi har ikke noget at indvende mod den Ændring til § 7, som her foreslaas.

Om selve Lovforslaget er der derfor næppe Anledning til at gøre flere Bemærkninger, men jeg vil gerne ved denne Lejlighed sige lidt om Brændselsspørgsmaalet i Almindelighed, baade hvad angaar den Situation, hvori vi befinder os i Øjeblikket, og hvad angaar Mulighederne for den kommende Sæson. Med Hensyn til Fremskaffelsen af Tørv i den kommende Sæson har den højtærede Landbrugsminister jo fremført Ønsket om, at der skulde produceres 4—5 Mill. t Tørv. Ogsaa jeg vil mene, at man med de nuværende Udsigter for fast Brændsel bør tilstræbe en saadan Produktion, særlig hvis vi ogsaa næste Aar skulde faa en Vinter som den, vi oplever i Øjeblikket. Jeg ønsker i denne Forbindelse at pege paa, at for de Arbejdere, der om nogle faa Maaneder skal ud i Tørvemoserne, maa Spørgsmaalet om Fremskaffelse af Cykeldæk løses paa en tilfredsstillende Maade. Jeg har vel set, at den højtærede Handelsminister regner med, at Produktionen af Cykeldæk i indeværende Aar skulde blive 2,7 Mill. Stk. mod 2,1 Mill. Stk. i 1946, men Tallene gør det jo ikke alene — her er ogsaa Tale om et Fordelingsspørgsmaal. Det er i hvert Fald en Kendsgerning, at selv om der er produceret over 2 Mill. Dæk i 1946, har det ikke været muligt blot tilnærmelsesvis at tilfredsstille det nødvendige Behov. Man kan i denne Forbindelse vel ogsaa med Rette spørge, hvor Dækkene er gaaet hen, og det skulde jo ikke være nødvendigt at ofre en Hovedreparation eller lignende paa sin Cykel for at faa et Par Dæk, men vi ved alle sammen, at det har man maattet. Om den nye Bekendtgørelse, der forleden Dag er udstedt, vil forhindre noget saadant, vil jo den kommende Tid vise. Men for de Arbejdere, som skal i Tørvemoserne, er det aldeles ikke noget ubetydeligt Spørgsmaal, saa jeg henstiller meget indtrængende til den højtærede Handelsminister, at der træffes en Ordning, saa der sikres disse Men-